

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Gaidarji Maria, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2016, în cauza penală în privința lui

Rabanovici Natalia Fiodor,

născută la 02 noiembrie 1982, originară din Federația Rusă, reg. Iakutia, domiciliată în mun. Chișinău, bd. D. Cantemir, nr. 5, ap. 78

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 08 aprilie 2015-până la 16 iulie 2015 (instanța de fond);*
- 2. de la 08 februarie 2016-până la 21 martie 2016 (instanța de apel);*
- 3. de la 15 august 2016-până la 21 decembrie 2016 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 iulie 2015, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Rabanovici Natalia a fost condamnată în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de primirea în gestiune și administrare a bunurilor materiale pe un termen de 1 an.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Rabanovici Natalia urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul perfectării unor acte necesare în vederea obținerii cetățeniei Federației Ruse, în perioada mai-iunie 2014 a primit de la cet. Gaidarji M. suma de 1360 Euro, echivalentul a 20 970,51 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței cu apel a fost contestată de partea vătămată, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare cu stabilirea unei pedepse mai aspre.

În argumentarea soluției solicitate apelanta a menționat că acțiunile inculpatei urmau a fi încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece aceasta a săvârșit infracțiunea împreună cu soțul său Rabanovici Vitalie.

La stabilirea pedepsei nu s-a ținut cont de faptul că pe numele inculpatei mai sunt pornite alte 2 cauze penale pentru escrocherie, precum și de faptul că aceasta a fost condamnată prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 05.06.2015.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2016, apelul declarat a fost respins ca nefondat.

5. Curtea de Apel a menționat că sentința contestată cuprinde elementele definitorii condamnării prevăzute de art. 394 alin. (1) (2) Cod de procedură penală, iar probele puse la baza sentinței, au fost obținute legal, fiind admisibile.

Instanța de apel a reținut, că nu poate fi acceptată solicitarea părții vătămate referitor la reîncadrarea acțiunilor inculpatei în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, de vreme ce judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc în procedura prevăzută de art. 364¹ CPP, iar instanța nu poate depăși limitele învinuirii.

În continuare, Colegiul penal a statuat că pedeapsa stabilită este legală și echitabilă în raport cu fapta comisă, la numirea căreia instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 61,75 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, iar elementele legate de fapta comisă și de persoana inculpatei au fost pe deplin valorificate în procesul individualizării pedepsei stabilite.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar partea vătămată, care solicită, casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției solicitate recurenta a invocat următoarele:

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, astfel organul de urmărire penală contrar prevederilor art. 19 Cod de procedură penală, a lăsat fără aprecierea corespunzătoare mai multe aspecte și circumstanțe ale cauzei care confirmă necesitatea reîncadrării acțiunilor inculpatei din prevederile art. 190 alin. (2) lit. c) în cele ale art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, dat fiind faptul că inculpata a săvârșit fapta împreună cu soțul său Rabanovici V.

- instanțele de fond nu au luat în considerație faptul că în privința inculpatei mai sunt intentate alte 2 cauze penale pentru infracțiuni de escrocherie și i-au stabilit o pedeapsă prea blândă inequitabilă cu gravitatea și consecințele care au survenit în urma săvârșirii infracțiunii;

- în speță nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 90 Cod penal, astfel instanța de fond eronat a aplicat prevederile acestei norme.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în

raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului rezultă că recurenta invocă temei de recurs pct. 10), 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Verificînd legalitatea hotărârilor atacate sub aspectele invocate, Colegiul penal reține că aceste temeuri nu și-au găsit confirmarea în speța dată.

La analiza prezenței temeiului de casare invocat și anume - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, Colegiul notează că, potrivit rechizitoriului Rabanovici N. a fost învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (2) **lit.c)** Cod penal, astfel corect instanțele de fond ținînd cont de prevederile art. 325 alin. (1) Cod penal, care stipulează, că judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și **numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu,** au pronunțat o sentință de condamnare conform învinuirii formulate. Or reieșind din prevederile normei sus indicate, inculpatului nu i se poate incrimina nimic mai mult decît ceea ce se conține în actele procedurale de bază prin care se exercită funcția de acuzare în procesul penal: (ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul).

Altfel spus, solicitarea părții vătămate privind recalificarea acțiunilor inculpatei în sensul agravării nu poate fi acceptată, de vreme ce lui Rabanovici N. prin rechizitoriu **nu i s-a incriminat circumstanța agravantă prevăzută la lit. b)** art. 190 alin. (2) Cod penal „*de două sau mai multe persoane*”.

Totodată, Colegiul reține că partea vătămată critică hotărârile contestate și în partea pedepsei, nefiind de acord cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Analizînd decizia recurată prin prisma criticilor formulate la acest capitol, instanța de recurs consideră, că în mod just instanța de apel a menținut sentința primei instanțe, concluzionînd că la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa

inculpatei, instanța de fond echitabil a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, și anume gradul prejudiciabil al faptei comise, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, examinarea cauzei în ordinea procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, corect menționând că scopul pedepsei poate fi atins fără punerea în executare a pedepsei.

Așa dar, lui Rabanovici N. în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 3 ani, executarea acesteia fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca aceasta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă, în limitele de la 1 la 5 ani.

Excepție de la aceasta regulă, potrivit alin.(4) al art. 90 Cod penal fac doar infracțiunile deosebit de grave, excepțional de grave, cât și în cazul recidivei.

Totodată, la stabilirea pedepsei, instanța de judecată, urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul săvârșirii, de persoana celui vinovat de toate circumstanțele cauzei, precum și de faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul menționează că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei

recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Astfel, faptul că inculpata a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, au permis instanței de judecată, să-i aplice lui Rabanovici N. o pedeapsă echitabilă, care corespunde prevederilor art. 7, 61, 75 și 90 Cod penal, hotărâre pe care Colegiul penal o apreciază ca fiind corectă și legală.

Totodată, instanța de recurs relevă că, categoriile pedepselor sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă – amendă, pînă la cea mai aspră – detențiune pe viață.

Revenind la speța supusă judecării instanța de recurs relevă că, norma penală în baza căreia a fost condamnată Rabanovici N. prevede pe lângă pedeapsa cu închisoarea și **pedepse alternative – amenda**, astfel instanțele de fond ținând cont de gravitatea infracțiunii, precum și de persoana inculpatei, corect i-au stabilit acesteia pedeapsa închisorii pe un termen de 3 ani, iar la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu au fost stabilite careva impedimente.

Analizînd materialele cauzei în raport cu motivele invocate în prezentul recurs, Colegiul penal nu constată vre-o eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Gaidarji Maria, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2016, în cauza penală în privința lui *Rabanovici Natalia Fiodor*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 ianuarie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti